

STRETNUTIE PRIATEĽOV blahoslavenej Márie Celesty CROSTAROSA

Január 2021

V dielni majstra Jozefa ...

Z Božej lásky a milosti sme vstúpili do roku 2021 a prežívame jeho prvé týždne... Zachytili ste správu, že 8. 12. 2020 Pápež František vyhlásil Rok sv. Jozefa (ktorý bude trvať do 8. 12. 2021)? Drahí priatelia blahoslavenej Matky Márie Celesty, s veľkou radosťou Vás pozývam začať tento nový rok spolu s ním- s týmto vzácnym svätcom, ktorý bol osobitným patrónom rodiny Crostarosa, rodiny Márie Celesty!

Vo svätom Jozefovi sa spájajú mnohé vlastnosti, charakteristiky, ktoré by sme my, ľudia, nazvali úplne protikladnými. Jozef- tichý, mlčanlivý a zároveň odvážne konajúci; pokorný a súčasne odvážny a rozhodný; slávny pred Božou Tvárou a nepatrný v očiach sveta, aj vo svojich vlastných očiach...

Vo Svätom Písme sa nám nezachovalo jediné slovo, ktoré povedal sv. Jozef. V dejinách spásy sa nenápadne objaví v čase, ktorý určil Boh, v pokore a úplnej tichosti vykoná svoju úlohu a mizne, stráca sa... na stránkach Svätého Písma nevypovie jediné slovo, ale celým svojím bytím, konaním, postojmi, mlčaním slúži Slovu... Slovu, ktoré sa stalo Telom a ktorému on, ako právny zástupca Boha Otca pred Mojžišovým Zákom, dá ako pozemský otec meno Ježiš...

Blahoslavená Matka Mária Celesta vrúcne a oddane milovala tohto veľkého a pokorného svätca, ktorého s obľubou zvyčajne oslovovala „blažený Patriarcha“. Malý historický exkurz : ako som už spomenula, svätý Jozef bol rodinným patrónom rodiny Crostarosa, patrili do farnosti tohto svätca a ich rodinný dom mal jednu stenu spoločnú s farským kostolom sv. Jozefa tzv. *Väčšieho*. Otec bl. Márie Celesty sa volal Jozef, s najväčšou pravdepodobnosťou podľa sv. Jozefa, keďže ich rodina už po generácie žila v dome susediacom so spomínaným kostolom, (a ako významná, zámožná, vplyvná a súčasne veľmi nábožná rodina ho finančne podporovala a udržiavala) rovnako ako jeho o tri roky starší brat don Ján Krstiteľ Crostarosa (don Giovanni Battista Crostarosa) dostal meno podľa svätého Pánovho Predchodcu. Mária Celesta vo svojich dielach, najmä Autobiografii, neskrýva svoju veľkú lásku ku svätým- píše o svojej veľkej záľube v počúvaní životopisov svätcov, ktoré jej rozprávali rodičia. Zvláštnu slabosť mala na tých, ktorí - ako sama píše- *veľmi milovali Boha* a brala si ich za orodovníkov. Svätý Jozef určite musel byť medzi nimi; o to viac, že bol ich rodinným patrónom. Malá sugescia- z Autobiografie Márie Celesty vieme, že celá rodina Crostarosa žila v hlbokkej jednote. Mária Celesta však mala osobitný vzťah so svojím otcom, donom Jozefom. Prechovávala voči nemu zvláštnu oddanosť, úctu a dôveru a na viacerých miestach obdivuje jeho hlbokú vieru, nábožnosť, odovzdanosť do Božej vôle a lásku k svojej rodine. Keď spolu so svojimi dvoma rodnými sestrami prišli o všetko, keď boli proti svojej vôli vylúčené z kláštora, keď nemali kam ísť, Mária Celesta sa bez váhania obracia s prosbou o pomoc na otca. A don Jozef Crostarosa sa vtedy skutočne postaral o všetko a zariadil všetko, čo bolo treba... vedela, že sa na neho môže spoľahnúť a že sa o neho môže „oprieť“. Bol pre ňu v celom jej živote vzácnym obrazom Otca na nebesiach- Otca, ktorému sa mimoriadnym spôsobom pripodobnil práve sv. Jozef, jeho krstný patrón...

Chcem vám ponúknuť niekoľko textov, v ktorých Mária Celesta hovorí o svätom Jozefovi. A znovu vás prosím, aby ste pri čítaní jej slov nezabúdali, že viac ako len „učiteľkou“, ktorá odovzdáva svoje poznatky a vedomosti, je Mária Celesta milujúcou priateľkou, ktorá- ako každý priateľ, ktorý miluje- s radosťou dáva, odovzdáva DAR. V tomto stretnutí- dar svojho vnímania sv. Jozefa, svojho pohľadu na neho, dar svojho vzťahu voči nemu.

Svätý JOZEF ...

1) SLUŽOBNÍK alebo NÁSTROJ LÁSKY v Božích rukách

„Keď sa svätý starček¹ prebudil zo sna², na tento príkaz, ktorý dostal, sa hneď zdvihol a so svojou rodinou sa vydáva na cestu naspäť do Nazareta, celý šťastný pri pohľade na to, že ho vedie samo Nebo. **Vníma samého seba ako jednoduchý nástroj v Božích rukách na službu tomu, ktorého jeho duša tak veľmi miluje.**

Prvým, čo Mária Celesta píše o sv. Jozefovi je to, ako na seba hľadí on sám, ako sa on sám vníma, ako vidí seba samého. Vidí sa ako *nástroj na službu*.. podvedome to azda v nás môže vzbudiť odpor- predstaviť si kohosi ako nástroj, ako vec. Pre milujúceho je však najväčším šťastím, keď môže milovať a slúžiť- milovať a dávať sa, milovaným osobám. Pre sv. Jozefa boli Ježiš a Mária tými najväčšími a najvzácnejšími DARMI, aké dostal od Boha vo svojom živote a prirodzene chce, túži odpovedať na tento nesmierny DAR darom seba- celého seba. Ako píše Mária Celesta- sv. Jozef *vidí samého seba ako nástroj na službu* (služba= láska= darovanie seba) *tomu, ktorého tak veľmi miluje*- Ježišovi a Márii, a vedie ho v tom „samo Nebo“. Boh Otec učí Jozefa byť otcom. On ho vedie, učí ho slúžiť Ježišovi, svojmu milovanému Synovi, a Márii. Sám Boh Otec sa prostredníctvom sv. Jozefa stará o Ježiša a Máriu. Keď Mária Celesta píše o šťastí sv. Jozefa pri pohľade na to, ako ho vedie samo Nebo a o tom, že sa on sám vidí ako nástroj na službu milovaným, akoby nám chcela povedať, že sám Boh Otec slúži tým, ktorých miluje- svojmu milovanému Synovi a Márii, Jeho Matke, prostredníctvom neho. Vidíme túto intuíciu v tom, ako Mária Celesta pokračuje:

„**Nasledujem ťa, môj drahý obdivuhodný patriarcha, muž ozdobený mimoriadnou svätosťou a spravodlivosťou, celý ukrytý a najpokornejší, tak podobný svojmu Originálu! Máš veľké šťastie, môj veľký svätec: spoločnosť Ježiša a Márie. Hľadím na teba- celého „vyprázdneného zo seba samého“ v Ježišovi v Bohu: tak ukryté sú tvoju obdivuhodné čnosti!**“

Pre Máriu Celestu je sv. Jozef, syn Dávidov, skutočne mužom podľa Božieho Srdca. Boha vždy vníma ako toho opravdivého a prvotného- pôvodného („originálneho“) Služobníka³ v službe každého človeka. Najväčším potešením Boha je milovať nás a „slúžiť nám“- celý sa nám darovať. Svätého Jozefa si vybral, aby zaujal Jeho miesto Otca vo Svätej Rodine- urobil ho skutočným Otcom podľa svojho Srdca, podľa svojich zámerov. Bol *Nástrojom* Jeho otcovstva. Božím Služobníkom.

Sv. Jozef ako „patrón celej Cirkvi“⁴ je aj naším služobníkom; je nám, môžeme sa odvážiť povedať- k dispozícii, k službám; je pripravený orodovať za nás u Boha, prednášať mu naše prosby, potreby, vďaky, ale predovšetkým naše srdcia. Hovorí sa, že Ježiš svojmu adoptívnemu otcovi nič neodmietne. Ako deti smieme s odvahou, dôverou a bez váhania „využiť“ túto vzácnu službu, ktorá je nám darovaná ako milosť- nezaslúžený dar od Boha. Ak hovorím, že môžeme „využiť“ službu príhovoru sv. Jozefa- nemyslím jednorazovo. Sv. Jozef je stále pri nás- neopúšťa Cirkev, ani ten najmenší úd tohto tajomného Tela- nadovšetko milovanej Nevesty Jeho adoptívneho Syna Krista, ale je stále s nami ako tichý, láskavý, pozorný Služobník- podľa Božieho Srdca, a tak podobný Márii, pokornej Služobnici Pána.

2) PATRIARCHA povelaný byť OTCOM

Obľúbeným titulom, aký bl. Mária Celesta dáva sv. Jozefovi, že titul „Patriarcha“. Spomíname si, ako sa začína Evanjelium podľa Matúša? Začína sa rodokmeňom Ježiša Krista a začína sa takto: „Rodokmeň Ježiša Krista, syna Dávidovho, syna Abrahámovho: Abrahám mal syna Izáka....“ a končí sa: „Jakub mal syna Jozefa, manžela Márie, z ktorej sa narodil Ježiš, nazývaná Kristus.“ (Mt 1) Vidíme, že na začiatku vystupuje otec viery, patriarcha Abrahám,

¹ Podľa tradície, v ktorej vyrastala Mária Celesta, bol sv. Jozef už v pokročilom veku, keď si vzal Pannu Máriu za manželku. Je to tradícia, ktorá zdôrazňuje viac to, že bol „ochrancom“ Panny Márie, ako to, že bol manželom.

² bl. Mária Celesta komentuje úryvok z Evanjelia, ktorý hovorí o tom, ako sa vo sne zjavil Pánov anjel Jozefovi v Egypte a kázal mu vrátiť sa do Nazareta, pretože „tí, ktorí striehli na život dieťaťa už pomreli.“

³ „Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mt 20,28); porov. tiež Ježišovo gesto umývania nôh učeníkom a jeho slávnostné vyhlásenie hneď v nasledujúcej kapitole: „Kto vidí mňa, vidí Otca.“ (Jn 14,9) a „Ja a Otec sme jedno“ (Jn 10,30)

⁴ Pápež František vyhlásil tento Rok sv. Jozefa práve pri príležitosti 150. výročia vyhlásenia sv. Jozefa za patróna celej Cirkvi pápežom Píom IX. (dekrétom *Quemadmodum Deus* z 8. decembra 1870)

ktorého Boh povolal stať sa otcom vyvoleného národa, ktorého povolal vyjsť zo svojej krajiny, opustiť svoju rodinu, opustiť všetko a nasledovať Boha- ísť do krajiny, ktorú mu ukáže. Na konci rodokmeňa stojí patriarcha sv. Jozef- ktorého Boh povolal byť tu na zemi otcom Jeho Syna, ktorý sa mal stať Hlavou nového vyvoleného ľudu- tajomného Tela- Cirkvi, a tiež opustiť všetko: svoje predstavy, svoje plány, svoje zámery, v konečnom dôsledku aj svoju krajinu (keď musel utekať do Egypta). Sv. Jozef sa skrže Božie povolanie byť adoptívnym otcom- zastupovať tu na zemi OTCA Božiemu Synovi- stáva Perlou medzi patriarchami, ktorí sú vymenovaní v rodokmeni Ježiša. Bl. Mária Celesta ho s radosťou oslovuje „blažený Patriarcha!“ O otcovstve, ktoré mu Boh zveril, a ktoré Jozef prijal, pokračuje ďalej v meditácii, ktorú sme začali spolu rozoberať vyššie:

„Spolu s Ježišom sa radujem z cti, ktorú ti dal Boh: Otec Boh na zemi ti prenechal (postúpil) svoje miesto na zemi, urobil ťa vodcom a adoptívnym otcom svojho milovaného Syna a poctil ťa titulom „otec“. Slovo, Človek-Boh, ťa poctil, lebo ti bol poslušný a podriadený ako naozajstný syn, pretože si vyvolený uskutočňovateľ (realizátor) vôle Otca nebeského Boha a jeho zámerov a tebe sú vyjavované (odhaľované).“

Keď Boh Otec obdaril sv. Jozefa darom otcovstva a dal mu osobitné povolanie- povolanie byť OTCOM pre Ježiša, ktorý je našou Hlavou, Hlavou Tela- Cirkvi, ktorú tvoríme my všetci, smieme prijať sv. Jozefa ako svojho otca. Keď prijal povolanie byť *otcom Hlavy*, určite je otcom aj celého Tela . Prijmime vo svojom živote dar sv. Jozefa, dar tohto veľkého, milujúceho, pokorného, ukrytého otca...

Ďalší titul, ktorý Mária Celesta dáva sv. Jozefovi ma ohromil, keď som ho objavila. Nachádzame ho v pokračovaní spomínanej meditácie:

3) STOLICA DUCHA SVÄTÉHO

„Ó, sídlo⁵ Ducha Svätého, ráč byť, môj veľký patriarcha, mojím vodcom, tak, ako si bol počas putovania Ježiša a Márie a ved' ma v opravdivej odovzdanosti Bohu, čistote ducha a pravej pokore. A tak, ako si svojím príchodom do Nazaretskej zeme požehnal túto zem, rovnako sprav, aby bola požehnanou aj neplodná zem môjho chudobného srdca!“ (Vnútoraná záhradka, meditácia k 7. februáru)

Blahoslavená Mária Celesta neváha na viacerých miestach vo svojich meditáciách vrúcne prosiť sv. Jozefa, aby ju prijal, aby ju viedol, aby bol jej vodcom. Neváha, pretože sv. Jozefa vníma ako „Stolicu- Sídlu Ducha Svätého“. Akoby mohol povedať slová podobné výroku sv. Pavla: „Nežijem už ja, ale vo mne žije Kristus.“ – „Som Sídlom Ducha Svätého, ktorý vo mne žije!“ A preto vie, že keď sa odovzdáva vedeniu sv. Jozefa, tohto pokorného muža, ktorý bol celý v službe Boha, celý Jemu vydaný, odovzdaný- ako spomína skôr- „vyprázdnený zo seba samého a zo svojej vlastnej vôle“, muža celkom ukrytého v Bohu, odovzdáva sa priamo pod vedenie Ducha Svätého. Jozef je Jeho nástrojom. Je Nástrojom v Jeho rukách. Ak sa v Písme Duch Svätý niekedy označuje ako „Prst Boží“, tak sv. Jozef je tým najčistejším Atramentom. V Písme nenachádzame jediné slovo, ktoré by bol povedal sám od seba. Celý Jozef, celá jeho bytosť, celé jeho bytie je v službe BOHA- Otca, Slova a Ducha. Nežije už on, ale v ňom žije, prebýva a pracuje Boh. Áno, toto je práve to, čo osobitným spôsobom uchvacuje Máriu Celestu a o čo predovšetkým ho prosí s celou vrúcnosťou svojho srdca: aby bol jej vodcom v tom, čo bolo charakteristikou pre neho samého: *„Ó, Sídlu Ducha Svätého, ráč byť mojím vodcom a ved' ma v opravdivej odovzdanosti Bohu, čistote ducha a pravej pokore!“* Vodca v odovzdanosti Bohu, tak ako bol on sám.

Aj my môžeme spolu s bl. Máriou Celestou prosiť sv. Jozefa o toto isté: aby nás prijal pod svoju ochranu a vedenie a viedol nás 1. v pokore, 2. v čistote srdca a 3. v odovzdanosti Bohu- v tej našej každodennosti, v tom všetkom, čo žijeme- tu a teraz!

4) MAJSTER v každodennosti

Bl. Mária Celesta píše celú sériu meditácií, kde rozjíma nad skrytým životom Svätej Rodiny v Nazarete- tých 30 rokov, o ktorých Písmo mlčí a vyjadruje ich jedinou vetou: „A potom sa s nimi vrátil (Ježiš) do Nazareta a bol im poslušný...“

⁵ Sídlu- bl. Mária Celesta píše doslovne *Stolica*- špecifický termín, ktorý sa používa pre napr. Svätá *Stolica*, čiže akoby nie hocijaký „príbytok“, hocijaké „miesto“, ale oficiálne *sídlo* vyhradené pre danú Inštitúciu.

(Lk 2,51) Cítim, že Ježišov život, prežitý v skrytosti domčeka v Nazarete 30 rokov, kým začal svoje verejné pôsobenie, si bl. Mária Celesta všíma a zaoberá sa ním so zvláštnou pozornosťou. Tieto roky v skrytosti sú osobitne vzácnymi pre ňu, povolanú do života v klauzúre. Pre zaujímavosť- napísala dve série meditácií o každom roku Ježiša do verejného vystúpenia (napr. Meditácia nad 5. rokom života Ježiša v Nazarete; Meditácia nad 6. rokom Ježiša v Nazarete; Meditácia nad 7. rokom Ježiša v Nazarete, atď...). Svoje teologicky veľmi hutné a rozsiahle učenie, ktoré v nich podáva, zasadzuje do kontextu každodennosti Svätej Rodiny- do každodenného života chudobnej nazaretskej rodiny, do života lásky a práce, do života v skromnosti a často nedostatku- života, ktorý si vybral pre seba Boh, keď prišiel žiť na túto zem. Bl. Mária Celesta v týchto 60 meditáciách (1 na každý rok Ježiša do jeho tridsiatky krát dva) s nesmiernym citom a pozornosťou opisuje rôzne detaily života Sv. Rodiny- a osobitne spoločnú prácu dieťaťa, chlapca a neskôr mladíka Ježiša so svätým Jozefom, svojím pozemským otcom. Opisuje, ako maličký Ježiš zbiera vonku drevo pre sv. Jozefa, ktorý ho využíva pre svoje tesárske remeslo, ako po prvýkrát berie do rúk píľku a „ďalšie náradie potrebné pre tesárčinu“, ako slúži Jozefovi, ako pracuje spolu s ním a aj to, aké potešenie v tom nachádza. Píše o tom, akým potešením je pre Boha, ktorý sa stal Človekom, ľudská každodennosť. Všetko to, čo ju tvorí, sa pre Neho stáva miestom stretnutia- miestom, kde JE s Tým, ktorý Je- so svojím Bohom Otcom. Bl. Mária Celesta píše o ustavičnom sporení Ježiša so svojím Otcom a o tom, že každý detail Jeho ľudského života, Jeho ľudskej každodennosti, bol napĺňaním Otcovej vôle! Jeho zakúšanie chudoby (bl. Mária Celesta v jednej takejto meditácii nesmierne dojme opisuje dieťa Ježiša, ako ide ku susedom prosiť o almužnu, pretože nemajú čo jesť), jeho práca v dielni so sv. Jozefom, jeho jednoduchá každodennosť o ktorej Sv. Písmo takmer úplne mlčí, bol napĺňaním Otcovej vôle a zámeru. Čiže žiadne bezvýznamné roky, či roky, ktoré „bolo treba prežiť“ pred tým, ako konečne nadíde čas na verejné účinkovanie- NIE! Vyzerá to tak, že práve každodennosť je tým najprivilegovanejším miestom na bytie- naplno bytie s naším Bohom a plnenie Jeho vôle. Keď sa započúvame do ďalšej z meditácií bl. Márie Celesty uvidíme, ako rozhodne tvrdí, že Bohu- Človeku (takto nazýva Ježiša nesmierne rada) sa nesmierne páčilo „tráviť čas každodenne“, že nevyhľadával nič nezvyčajné, veľké, významné, výnimočné. Deň za dňom, tak ako prichádzal, bol pre Neho darom od Otca a príležitosťou naplno plniť Jeho vôľu- práve hlbokým prežívaním každodennosti. A tu bl. Mária Celesta opäť hovorí o sv. Jozefovi- ako o majstrovi v každodennosti. Píše o tom, že Ježiš vidí vo sv. Jozefovi svojho Nebeského Otca a poslúcha ho s rovnakou úctou. Jeho detskú pomoc v jeho tesárskej dielni (ktorá bola v konečnom dôsledku asi skôr hrou ako skutočnou „pomocou“, keď si spomenieme na to, že meditácia z ktorej je tento nasledujúci úryvok je meditáciou o šesťročnom Dieťati Ježiš , čiže z ľudského hľadiska jeho „pomoc“ asi nemohla stáť za veľa) v istom zmysle stavia NA ROVEŇ troch rokov verejného účinkovania, počas ktorých konal obdivuhodné a úžasné zázraky a kázal a učil o Bohu Otcovi, keď zvestoval príchod Božieho kráľovstva!!! Ako môže nepatrnú- ľudsky bezvýznamnú, určite všetkými okrem Jozefa a azda Panny Márie nepovšimnutú „prácu“ šesťročného Dieťaťa Ježiša postaviť nad postaviť na roveň rokov verejného účinkovania, rokov nesmierne plodných, naplnených mocnými skutkami, činmi, divmi, učením..? Bl. Mária Celesta dáva odpoveď medzi riadkami. Je to práve preto, že to, čo dáva skutkom- akýmkoľvek skutkom- ich skutočnú cenu, je láska a poslušnosť Bohu. Ježiš, ako šesťročné Dieťa práve svojou poslušnosťou sv. Jozefovi, svojou detskou každodennou prácou v skrytosti naplno naplňal vôľu svojho nebeského Otca a preto každý jeho nepatrný, ukrytý skutok lásky mal v Jeho očiach nekonečnú cenu. A bol rovnako významný, ako keď neskôr „zázrakmi a kázaním obracal celý svet.“

„Malému Ježišovi sa páčilo tráviť čas so svojím adoptívnym otcom v jeho dielni, brať do rúk píľku, kladivo a všetko ostatné náradie nevyhnutné k jeho práci. A toto cvičenie pokladá za to najlepšie možné zamestnanie a využitie pre seba v tomto detskom veku, pretože vidí svojho božského Otca v Jozefovi a náležite ho poslúcha s rovnakou úctou, ako keď mal neskôr zázrakmi, nebeskou múdrosťou a kázaním obrátiť celý svet!“ (bl. Mária Celesta, Cvičenie lásky- nad evanjeliom podľa Matúša; Meditácia nad šiestym rokom dieťaťa Ježiša)

Bl. Mária Celesta používa naozaj silné, takmer až extrémne výrazy, aby zdôraznila hlbokú pravdu o hodnote a význame ľudsky bezvýznamnej každodennosti v Božích očiach. Celestine meditácie o potešení malého (neskôr mladého) Ježiša z prostej práce so sv. Jozefom, nás pozývajú nájsť rovnakú radosť a zalúbenie v našej vlastnej každodennosti. Sv. Jozef, tento tichý a pokorný muž, starostlivý otec rodiny, svedomitý a poctivý robotník, milujúci manžel a otec nás môže učiť prežívať našu každodennosť a všetko to, čo ju tvorí, všetko, čo nás stretáva, v hlbokom intímnom sporení s Ježišom- s Človekom- Bohom. S tým, ktorý prišiel na svet- a Jozef ho prijal ako Syna a pred Zákonom mu bol otcom- ako Emanuel= *Boh s nami*. Sv. Jozef nás môže ako skutočný Majster v každodennosti naučiť byť citlivými a vnímavými na Boha, žijúceho spolu s nami v našej každodennosti. Jozef, ktorý žil pod jednou strechou s ním, pracoval s ním, modlil sa s ním, živil ho, učil ho, miloval ho... S dôverou sa môžeme odovzdať do školy majstra Jozefa- do školy sv. Jozefa, ktorý nás v našom každodennom živote- vo všetkých našich radoostiach, starostiach, trápení, strachu, úzkostiach, ...- bude učiť vidieť a nachádzať Toho, ktorý je aj teraz, práve teraz „Bohom s nami“;

bude nás učiť pozeráť sa na všetko novým pohľadom- pohľadom milovaného Božieho dieťaťa. Bude nás učiť robiť všetko s láskou- malé veci s láskou, myšlienky, slová, skutky s láskou- pretože práve láska dáva cenu všetkému- aj to najmenešie nadobúda hodnotu vďaka láske.

*„Hľadím s láskou na teba (prihovára sa Ježišovi), ako si sa teraz utiahol do domčeka v Nazarete a v spoločensve so svätým patriarchom Jozefom v jeho dielni začínaš- taký mladý učeň- slúžiť a pomáhať svojmu adoptívnemu otcovi. Spôsobne a pokojne mu začínaš pomáhať s pílením, berieš mu z rúk kladivo a posluguješ mu ako tovariš. **Všetky tieto činnosti majú nevyčísľiteľnú cenu, pretože sú celé z lásky!** S metlou zametáš smeti a zhrňáš na kôpku piliny...“*
(Vnútorňá záhradka, meditácia k 7. februáru- o 8. roku Dieťaťa Ježiša)

Na konci je ZAČIATOK...

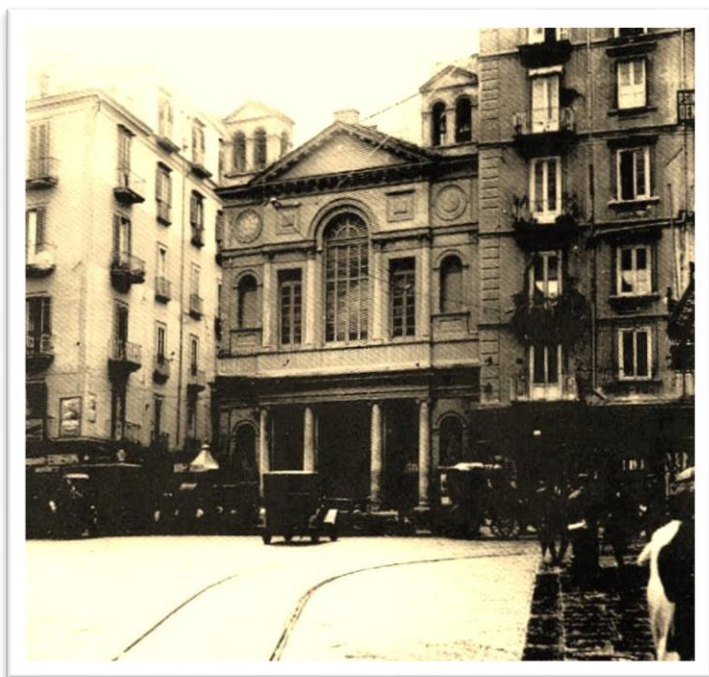
Nebojme sa zveriť pod ochranu, vedenie a do „školy“ sv. Jozefa. Nebojme sa stať sa- rovnako ako Ježiš- jeho učňami, jeho tovarišmi . Nebojme sa zveriť tomu, ktorý ako dieťa formoval, učil a viedol Ježiša! Ktorý formoval Boha ako Človeka... Sám Ježiš nám „nemohol“ dať lepšieho spoločníka a sprievodcu na tento rok 2021 ako práve jeho, svojho pozemského otca a milovaného svätca blahoslavenej Matky Márie Celesty Crostarosa.

Zo srdca vyprosujem každému z vás, aby ste mali odvahu zveriť sa pod jeho ochranu a príhovor a dovolili mu viesť vás, sprevádzať vás vo vašej každodennosti. Pretože- ako sme už hovorili- jeho vedenie je vedením nie len že „priamo k Bohu“, ale odvážim sa povedať, že je „vedením priamo Božím“... podľa slova: „*Nežijem už ja, ale vo mne žije Kristus!*“ (Gal 2,20)

„Svätý Jozef vidí seba samého ako nástroj v Božích rukách na službu Tomu, ktorý je Božím Synom. Nasledujem ťa, ctihodný muž, vyvolený Bohom a radujem sa z tej pocty, že ťa Boh povolal, aby si bol vodcom a otcom pre svojho Syna tu na zemi. Božský Otec ťa poctil, keď ti dal zaujať svoje vlastné miesto; poctil ťa Syn, pretože ti dal titul otec a poslúchal ťa ako naozajstný syn, pretože v tebe sa uskutočňuje vôľa nebeského Otca a prejavujú sa v tebe Jeho zámery.

Ó môj veľký Patriarcha, ráč byť na zemi mojím vodcom (sprievodcom), tak ako si bol pre Máriu a Ježiša, vodcom v opravdivom odovzdaní sa (poddaní sa) Božím príkazom, a príkladom a cestou k tejto vynikajúcej čnosti!
(bl. Mária Celesta, Cvičenie lásky- nad evanjeliom podľa Matúša, meditácia k 22. januáru)

Tentokrát aj mini- obrazová príloha :

Neapol: dnes už neexistujúci kostol sv. Jozefa väčšieho
- farský kostol rodiny Crostarosa

zdroj: https://it.wikipedia.org/wiki/Chiesa_di_San_Giuseppe_Maggiore